

INTERÈS NACIONAL TAMBÉ PELS DRETS HUMANS

De l'exitosa campanya en defensa dels refugiats podem extreure'n que les necessitats de les persones són universals, com el dret de les nacions a viure en llibertat

Saaka Kingolo. Agent intercultural.

A Catalunya, s'està parlant molt de la crisi dels refugiats, i de les respostes que s'esperen de les autoritats espanyoles i catalanes. El dinamisme de la nostra societat no ens permet quedar-ne al marge, però cal aprofitar l'avinentesa i plantejar a fons els nostres compromisos en defensa dels drets humans i de les causes humanitàries.

Sabem que Espanya no té massa voluntat per acollir refugiats, se salta els acords de la Unió Europea, i condemna milers de persones i famílies a situacions vulnerables, exposades al tràfic humà. Catalunya ha manifestat reiteradament voluntat i disposició d'acollir responsablement.

La plataforma d'entitats Casa Nostra, Casa Vostra ha aconseguit alçar la veu dels catalans a dins i cap a fora. Extraïem d'aquest èxit social que les necessitats personals quan són de caràcter universal, constitueixen el fonament de totes les lluites comunitàries, com la del dret d'una nació a viure lliure. D'aquí que els drets col·lectius combreguen naturalment amb els drets individuals defensables indiferentment.

La correlació entre drets polítics d'una nació i drets humans és innegable per molt que l'Estat espanyol, per manca de voluntat política, no reconegui ni els uns, ni els altres. Però dels drets humans, bé primari i col·lectiu per excel·lència, neixen la resta dels drets de qualsevol societat.

A Catalunya els qui defensem la independència estem convençuts que els nostres drets individuals indueixen els nostres drets com a poble, i assumim que lluitar pel nostre alliberament es justificarà amb alliberaments personals compartits.

De la premissa que les lleis no es poden situar per sobre de la voluntat democràtica del poble, igualment la democràcia, no pot ser incompatible amb un dels valors més preuats de tota persona: el dret a la vida digna.

Per una societat plural com Catalunya, la vida digna dels seus integrants representa el mínim comú denominador dels esforços de construcció nacional, i per a aquesta noble tasca de teixir una societat justa, solidària, moderna i pròspera, prevalen el deure de defensar el bé comú i el dret de socialitzar les necessitats.

La crida a totes les comunitats del país per participar al repte vital i crucial de definir el futur i la identitat nacional, requereix el sentit de coresponsabilitat. Així, conjuminar les causes humanitàries i de solidaritat amb l'interès nacional equival a assumir les necessitats ciutadanes sense exclusió.

Catalunya es troba en una cruïlla de camins per decidir la seva personalitat jurídica, i l'estructura estatal actual en fase d'expiració impedeix garantir les llibertats col·lectives. La clau resideix en el criteri de democràcia participativa, respectant els drets individuals contemplats de forma unitària, pressupòsit per a l'exigència de responsabilitats cíviques, socials o polítiques.

I la manera més pràctica de considerar els drets individuals de forma unitària és contemplar l'interès nacional des de la perspectiva dels drets humans.